

అల్లుడుగారు వందగకొస్తే పాపం కనీసం అద్దంలో ముఖం చూసికోడానికి కూడా తీరిక దొరకని "తెలుగు అత్తగార్ల" కో "ఇంగ్లీష్ అత్తగారి" కథ —

ఆరోజే షర్లీ కూతురు బ్రేసీ తను పెళ్ళి చేసుకోబోయే బాయ్ బ్రెండ్ స్టీవ్ ను ఇంటికి తీసుకొచ్చి తన తలిగండ్రులకు పరిచయం చేస్తానన్నరోజు. రాత్రి నవ్వుకో విలిచా రతడివి.

ఆరోజంతా ఉదయం నుండి ఒకటే హడావుడి డిపోతుంది షర్లీ. ఇల్లంతా క్లీన్ చేసి, నీట్ గా సర్టి. వాజ్ లోకి బ్రెష్ పూలు పెడచుని గార్డెన్ లోకి వెళ్ళే చెట్ల నిండుగా పూసిన పూలుకోయాలనిపించలేదు. వెంటనే భర్త ఆఫీసుకు ఫోన్ చేసి త్వరగా రమ్మని. వస్తూ దారిలో తాజా పూలు కొనుక్కు రమ్మని పురమాయించి ఆరోజు కోసం తనేం బ్రెస్ వేసుకోనాలా అని వార్డరొబ్ అంతా వెతికి చివరికి డీవ్ పింక్ బ్రెస్ తనకు సూటవుతుందా అనుకుంటూ నిలుపుటద్దంలో చూసుకుంటున్న షర్లీకి చటుక్కున- నిన్నట్టుంచీకొనాలనుకుని బ్రెస్ లేక ఈ రోజైనా తీరిక చేసుకుని కొనాలనుకున్న అతి ముఖ్యమైన వస్తువు- గుర్తొచ్చి బ్రెస్ చూసుకుంది- నాలుగవు తూంది. పాపులు మూసెయ్యడానికికో గంట బ్రెముంది.

షాపింగ్ ముగించుకుని వచ్చి అన్నీ సరిగా వున్నాయని చూసుకుని, తన అలంకరణ ముగించుకుని చివరిసారిగా ఫైనల్ టచెస్ కోసం అద్దంలో చూసుకుంది. పింక్ కలర్ బ్రెస్ లో తనకు తనే అందంగా అనిపించింది. నీలిరంగు కళ్ళు బంగారు రంగు ఉంగరాల జుట్టుతో పోటీపడుతున్నాయి అందంలో.

అప్పుడే ఆఫీసునుండి వచ్చిన ఆమె భర్త ఆమెను అప్పుడే క్రొత్తగా చూస్తున్నట్లుగా నిలబడిపోయాడు. అతడి ఆశ్చర్యం

షాపింగ్ కథలు

గమనించి అడిగిందామె "హా డు ఐ లుక్" అంటూ. "మార్వలెస్. మోస్ట్ బ్యూటీఫుల్" అన్నాడతను ఆశ్చర్యంలోంచి తేలుకుని.

బ్రేసీ తన బాయ్ బ్రెండ్ స్టీవ్ ను పరి

ఇంగ్లీష్ అత్తగారు

— మాచర్ల హనుమ

చయం చేయగానే కాబోయే అల్లుడు గారికి పేక్ హాండ్ ఇస్తూ. "నైస్ టు మీట్ యు" అంది షర్లీ. స్టీవ్ మాత్రం షర్లీనే మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ బ్రేసీతో అన్నాడు.

"యువర్ మమ్ ఈజ్ యంగ్ అండ్ బ్యూటీఫుల్" అని.

స్టీవ్ తరివయం. సప్పర్ అనందంగా ముగిశాయి. షర్లీ వంట ఎంతగానో మెచ్చుకున్నాడు స్టీవ్. ఆమె అందాన్ని కూడా చాలా సార్లు పొగిడాడతను. ముఖ్యంగా ఆమె తల కట్టు. జుట్టు రంగు. స్టయిల్ చాలా బాగున్నాయన్నాడు. ఇంకో పదేళ్ళు ముందు పుట్టి ఉంటే షర్లీనే పెళ్ళిచేసుకునే వాడినని బ్రేసీతో జోక్ కూడా చేశాడతను. చివరిగా వీడ్కోలు తీసుకుంటూ అంత అందమైన అత్తగారికోసమైనా తను బ్రేసీనే పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్పాడు.

బ్రేసీ కూడా వెళ్ళిందతడితో వినిమా కని. నాళ్ళు వెళ్ళగానే ప్రొద్దుట్టుంచి పనితో అలిసిపోయి ఉండేమో షర్లీ తన అలంకరణ అంతా తీసేసి నైట్ వేసుకుని కాస్త రిలాక్స్ పుతూ టి. వి. ముందు కూర్చుంది.

అంతలోనే సడన్ గా తలుపు తీసుకుని బ్రేసీ. వెనకాల స్టీవ్ కూడా వచ్చారు ఏదో మర్చిపోయామంటూ.

"హలో ఐ కేమ్ టు సీ యు ఆగేన్" అంటున్న స్టీవ్ మాటలు శుద్యలోనే ఆగి పోయాయి, బ్రేసీ వేసిన లైట్ వెలుగులో షర్లీని చూసేసరికి. అందమైన బంగారు రంగు ఉంగరాల జుట్టు స్థానంలో నగం నెరిసిన చల్చటి జుట్టు. నోట మాట రానంత ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవిచేసి నిలుచున్న స్టీవ్ ను చూసి తను విగ్గు అప్పుడే తీసేసిన విషయం గుర్తొచ్చి సిగ్గుతో కందిపోయింది షర్లీ ముఖం.

తనా మధ్యాహ్నం పెళ్ళి కొనుక్కున్న విగ్గు గురించి ఇప్పటికీ ఆమె భర్త, అల్లుడూ జోక్ చేస్తుంటారట.

అరోజు షర్లీ తన కూతురుకు పాప పుట్టింది, చూడడానికి రమ్మంటే వెళ్ళాము నేనూ, అప్పుడే క్రొత్తగా ఈ దేశం (ఇంగ్లండ్) చూడడానికి వచ్చిన మా మామయ్యగారూ.

మేము వెళ్ళే సరికి చాలామంది వాళ్ళ చుట్టాలు. స్నేహితులు పిటింగ్ రూమ్ నిండా ఉన్నారు. ముమ్మరిపై సాదరంగా ఆహ్వానించి కూర్చోమని చెప్పి అక్కడి వాళ్ళందరినీ పేరు పేరునా ఒక్కొక్కరినీ పరిచయం చేసి. లోపలి రూమ్ లోంచి గర్వంగా తన మనుమరాలిని తీసుకొచ్చి చూపించింది షర్లీ. తెల్లగా లావుగా. ఒక్క వెంట్రుకైనా లేని గుండుతో. ఎర్రని

చిన్ని నోరుతో ముద్దుగా ఉన్న పాపను చేతుల్లోకి తీసుకుని పాపకోసం కొన్న చిన్న బ్రెజెంట్ పాప తల్లి కిస్తూ అడిగాను. పాప పేరేమిటని.

"హానీ" చెప్పిందామె.

పాప పుట్టినప్పుడు తన కూతురు కెంత కష్టమయిందీ. అర్థరాత్రి అయినా అంబు లెస్సే ఎంత త్వరగా వచ్చింది. హాస్పిటల్ లో ఎంత సౌకర్యంగా వుందీ. డాక్టర్లెంత శ్రద్ధ తీసుకుందీ అంతా వర్ణించి చెప్పసాగింది షర్లీ. తర్వాత పాప పోలికలు. రంగు. పేరు గురించి చర్చించుకో సాగారంతా. ఆ చర్చ అలా సాగిసాగి ఇండియా వేపు మళ్ళింది. ఇండియాలో

పేరు ఎప్పుడు పెద్దారు బారసాల ఎంత ఘనంగా చేస్తారు వగైరా వగైరా అడిగి అడిగి తెలుసుకున్నారు వాళ్ళంతా. ఎవరో అడిగారు మా మామయ్యగారి ప్రమాణం గురించి. ఇక్కడికీ. ఇండియాకీ వున్న వాతావరణ భేదానికి ఎలా ఫీలవుతున్నారని. ఇక్కడి చలికి వేడి టీ. కాఫీ. త్రాగా లనిపించినట్లే అక్కడి ఎండలకు చల్లటి మంచినీళ్ళు. కూల్ డ్రింక్స్ ఎన్ని త్రాగినా చాలవని చెప్పారు మామయ్యగారు. ఇండియా ఎండలను వర్ణిస్తూ. అంతలోనే ఎవరో అన్నారు. "కమాన్ లెట్స్ హావ్ సమ్ హాట్ టీ" అంటూ. "విల్ యు మేక్ సమ్ టీ ప్లీజ్?" అడిగింది. షర్లీ అప్పుడే లోపలి

కొచ్చి తన ప్రక్కన కూర్చున్న ఓయువకుడిని ఉద్దేశించి. అతడు పేపరు అందరికీ కాఫీ కావాలా. టీ కావాలా. జ్లక్ కాఫీనా. వైట్ కాఫీనా - అడుగుతూ ఎన్ని కప్పులు కాఫీనో. ఎన్ని కప్పులు టీనో లెక్కపెట్టుకుంటూ కిచెన్లోకి వెళ్ళాడు.

క్షణంలో అందరికీ కాఫీ. టీతోపాటు మినీ కేక్స్. బిస్కెట్స్ కూడా సర్వ చేశాడతడు. చివరగా అతడు తన టీ కూడా తెచ్చుకుని కూర్చున్నాడో లేదో హాళి ఏడుపు మొదలెట్టింది. "ఐ థింక్ షి ఈజ్ హాంగ్రి" అంటూ లేవబోయింది షర్లీ కూతురు ప్రేసీ. అంతలోనే షర్లీ "హావ్ యువర్ టీ ప్రేసీ" అని. "స్టీక్! ఫీడ్ ద బేబీ మై డార్లింగ్ స్టీవ్" అంటూ ఇంకాక టీ ఇచ్చిన యువకుడి కేసి చూసింది. పాలు కలిపి తెచ్చి పాపను ఒడిలోకి తీసుకుని పాలు వట్టబోతుండగా అంది ప్రేసీ పాపకు నాపీమార్బులని. అతడు పాపను పైకితీసికెళ్ళి (పైకి అంటే ఎక్కడికో అనుకోకండి బెడ్ రూమ్ లు పైనుంటాయిక్కడ) నాపీ మార్బు మళ్ళీ క్రిందికొచ్చి పాలువట్టి పాప విద్రాపోగానే క్యారీకాట్ లో పడుకోబెట్టి. అప్పుడుగానీ తనచల్లారిన టీ త్రాగలేదతను తర్వాత అందరి కప్పులూ సానర్నా కలెక్ట్ చేసి ప్రే బ్రూలీలో కిచెన్లోకి తీసుకు వెళ్ళాడు.

మరో గంటపేపు ఇండియా విషయాలు. అక్కడి ఆచార వ్యవహారాలు. పెళ్ళిళ్ళు. పినిమాలు. మధ్యతరగతి మనిషి జీవితంలో అవి ఎలా చూడి పేసుకున్నవీ. ఇంకా ఎన్నెన్నో చరిత్రకలపు ఉదయాలు. వేసవి కాలపు సాయంత్రాలు. చుల్లెపూలు. మడి. పూజలు పేపేవో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాము. నాకింకా కూర్చుని ఇండియా గురించి ఎంతో చెప్పాలని ఉంది. (వినే వాళ్ళు ండా లే కా ని-ఇండియాలో ఎక్కువ మాట్లాడ న వి పేరు తెచ్చుకున్న నేను ఇక్కడ మాత్రం ఎమటివారికి విసుగొచ్చేదాకా ఇండియా గురించి చెప్పగలను. కానీ స్కూలు నుంచి పిల్లలొచ్చే టైముంది కాబట్టి అందరిదగ్గరవీడ్కోలు తీసుకున్నాము. కానీ ఇందాక మాకు టీ ఇచ్చినతను మాత్రంకనవడలేదు. "ఎవరో పానం కష్టపడి ఇంతయిందికీ టీ చేసి ఇచ్చాడు. షర్లీ నాళ్ళబంధువులబ్బాయేమో మనం చెప్పకుండావెళ్లే ఏం బాంటుంది" అన్నారు మావయ్యగారు. అదే విషయం షర్లీకి చెప్పి అతడికి మా థ్యాంక్స్ చెప్పమన్నాను. "ఇక్కడే వున్నాడు మీరే చెప్పండి" అంటూ కిచెన్లోకి తీసికెళ్ళింది

ఇంప్లీష్ అల్లడుగారు

—మాచుప్లయము

చుమ్మల్చి.

షర్లీ ఏప్రస్ కాబోలు కట్టుకుని పాప పాల పీసాలు కడిగి స్టెరిలైజింగ్ యూనిట్ లో పెట్టుస్తూ అతడు షర్లీ పిలిచిన "స్టీవ్ డార్లింగ్" అన్న పిలుపుకు వెనుదిరిగి చూశాడు. మేము వెళ్తున్నామని. అతడు చేసిన టీ చాలా బాగుందని. థ్యాంక్స్ అని చెప్పి సెలవు తీసుకున్నాము. "యు ఆర్ వెల్కమ్" అంటూ చిరునవ్వుతో "బై" చెప్పాడతను.

"హూఈజ్ హి?" అడిగాను షర్లీని బైటి కొచ్చిం తర్వాత- షర్లీతో రెండేళ్ళ పరిచయమున్నా నేనెప్పుడూ చూడలేదతడిని. "యూమిన్ స్టీవ్?" అంది షర్లీ. అవు నన్నాను. "దోంట్ యు నో! హి ఈజ్ మై నన్ ఇన్. ఐ థాట్ యు ఆర్ రడి మ్యా

హిమ్! దట్స్ వై ఐ డిడ్ నాట్ ఇల్లు డ్యూన్ యు" అంది షర్లీ నొచ్చుకుంటూ.

"యువర్ నన్ ఇన్స్?" ఒకేసారి ఆళ్ళ ర్యంగ అన్నాము నేనూ. మా మామయ్య గారూ. మా మామయ్యగారై తే ఇంటికొచ్చినా ఆ ఆళ్ళర్యంలోంచి తేరుకోలేదు "పాపం అల్లాడితో ఎంతవని చేయించింది" అన్నారు నొచ్చుకుంటూ-బహుశా తెలుగు అల్లాడిని తల్చుకుని కాబోలు!

ఇండియాలో అల్లాడుగారు అత్తవారింటి కొస్తే కాలు క్రింగ పెట్టనివ్వకుండా ఎన్ని రావరికపు మర్యాదలు చేస్తారో గుర్తు చేసుకుంటూ "హా లక్ష్మీ యు ఆర్ తెలు గల్లుడూ!" అనుకున్నాను ఇంగ్లీషల్లాడిమీద కూస్తంత జాలి పడుతూ. (వదల్చి న అవసరం లేదనుకోండి).